

at have dette Beviis, for at kunne godtgjøre Huusbondens Brode, idet det nemlig, naar slikt Beviis ikke havees, udsætter sig for de Følger, som Loven tillægger ulovlig Udeblivelse.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget:

At istedetsfor Ordene i 1ste Punctum: „Er det ved Dom eller Forlig godtgjort, at Huusbonden i det sidste Aar“ sættes: „Kan Lyendet bevise, at Huusbonden i det sidste Halvaar.“

ved to ges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter under Forhandling det af den 1ste Landskingsmand for 5te Kred (Drejer) tilligemed fire andre af Thingets Medlemmer stillede Ændringsforslag til § 26.

D. Jørgensen: Naar § 26 bestemmer for enhver fornærmelig Dtring af Lyendet den samme Straf som for Trods og Opsatthighed, enten af Bøder eller simpelt Fængsel, eller Fængsel paa Band og Brød, da har det forekommet mig, ligesom ogsaa de andre Medlemmer, der tillige med mig have stillet det omhandlede Ændringsforslag, at dette var for haardt. Det er heller ikke ganske stemmende med, hvad der paa andre Steder i Loven findes, f. Ex. i § 41, hvor der staaer: „uden Dpfigelse kan Huusbonden strax affedige Lyendet, naar det tillader sig grove, fornærmelige Dtringer“. Naar der nu ogsaa i § 26 havde staaet, „grove fornærmelige Dtringer“, da kunde vi ikke have havt Noget derimod; men, at enhver fornærmelig Dtring skulde kunne paadrage Lyendet en saadan Straf, som i Paragraphen er foreskrevet, synes os for haardt, og vi have derfor troet at burde fremkomme med dette Ændringsforslag, som vi tillade os herved at anbefale.

Ordføreren: Med Hensyn til Dtringerne fra den ærede Forslagsstiller, skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at bemærke, at fornærmelige Dtringer i Lyendeforholdet dog altid synes at burde være underkastede Straf. Der bestemmes jo Bøder fra 1. til 10

Rd., og altsaa kan jo, naar Dtringerne ere mindre fornærmelige, en ringere Grad af Straf anvendes. Videre har jeg ikke at bemærke med Hensyn til Ændringsforslaget.

Borgen: Jeg vil blot tillade mig at udbede mig en Dplysning af de ærede Forslagsstillere, nemlig, om Meningen er den, at der skal sættes „Comma“ efter Ordet „grove“, eller om Ordet „grove“ blot skal sættes som en nøiere Betegnelse af Ordet „fornærmelige“. Dersom det Sidste er Tilfældet, kan der forseentlig ikke staae „grove fornærmelige“, men det maatte da udtrykkes paa en anden Maade ved Adverbiet „grovt“ eller noget Lignende.

D. Jørgensen: Vi have tænkt os, at der, saaledes som det er udtrykt, f. Ex. i § 41, skal staae „grove, fornærmelige Dtringer“.

Justitsministeren: Det omhandlede Ændringsforslag maa jeg modsætte mig. Det gaaer efter min Mening aldeles ikke an, paa det omhandlede Sted at indføre Ordet „grove“, hvorved den Straf, der er fastsat, vilde indskrænkes til visse bestemte Forseelser, hvoraf altsaa vilde følge, at ingen Straf kunde anvendes for de ringere Forseelser. Jeg har allerede ved anden Behandling tilladt mig at bemærke, at jeg ikke troede, at man i denne Lov behøvede nogen særegen Regel, angaaende fornærmelige Dtringer, og denne Forseelse var derfor aldeles ikke optagen i Udkastet. Jeg kan imidlertid, naar der optages Bestemmelser om Modstand, Trods og Fornærmelse i Gjærning, ikke have Noget imod, at man ogsaa optager Fornærmelser i Ord, men det maa da ske saaledes, at der fastsættes Straf for enhver Fornærmelse i Ord. Det vilde jo være ganske besynderligt, om Lyendet ikke skulde kunne straffes for saadanne Fornærmelser, som medføre Straf i andre Forhold, hvor Vedkommende ikke ere skyldige at vise den Respect, som Lyendet er i Forhold til Huusbonden. Det maa ogsaa bemærkes, at den Straf, som her er fastsat, begynder med 1 Rd., — det kunde endog ansees tvivlsomt, om man ikke burde fastsætte en særegen Straf for Fornærmelser, og begynde med en høiere Mulct, da den mindste Straf i Loven af 3die Januar 1851 for Uopværsord er en Mulct af 10 Rd. og kan stige til Fængsel i 3 Maaned; jeg